

Det er paradoksalt at opleve, at mens danske soldater viser deres værd i Europas brændpunkt ved at gøre en indsats for at forsvare friheden og menneskerettighederne, ja, så har vi herhjemme i vores egne trygge omgivelser skullet slås med regeringens forslag til dramatiske nedskæringer på det selv samme forsvar.

Samtidig med at vi sendte bornholmske soldater af sted til Albanien, måtte bornholmerne kæmpe for at bevare den kaserne, som soldaterne skal vende hjem til. Samtidig med at vi sendte kampfly til Albanien, talte regeringen om, at Danmark ikke skulle deltage i udviklingen af nye kampfly. Samtidig med at NATO anmodede om danske ubåde til styrken, talte regeringen om at nedlægge den danske ubådstyrke. Samtidig med at Dansk International Brigade viser sin berettigelse, foreslår regeringen nedskæringer i værnepligtsstyrken og i værnepligtstiden, selv om det netop er blandt de værnepligtige, der rekrutteres soldater til den internationale brigade.

Regeringens ønske om en høj international profil undergraves af samme regerings forsvarspolitik. Regeringens politik hænger ganske enkelt ikke sammen. Derfor er det glædeligt, at det alligevel er lykkedes at få et fornuftigt forsvarsforlig, der sikrer et effektivt og moderne forsvar for de kommende 5 år.

Der er ingen, der kan være i tvivl om, at Det Konservative Folkeparti forhandlede hårdt for en større økonomisk ramme, men i forhold til regeringens krav, som ville have skadet dansk forsvar alvorligt, ja, så kan vi kun være tilfredse med resultatet. Vi fik nogle gode konservative indrømmelser.

Det ændrer ikke ved, at Det Konservative Folkeparti beklager, at regeringen stod så hårdt på de meget omfattende kaserne lukninger. Det har været en høj pris, men desværre en nødvendig pris for at sikre en optimal udnyttelse af forsvarets ressourcer.

Men lad mig benytte dagen til at sige rent ud til de mange, mest socialdemokratiske borgmestre, der ømmer sig i disse dage: I kendte ikke jeres besøgstid, dengang Socialdemokratiet formulerede sine massive sparekrav til forsvarsbudgettet. Da var I ikke at høre, da var I ikke at se. Nu er det for sent.

Socialdemokratiet, regeringen, Det Radikale Venstre ønskede massive besparelser på forsvarsbudgettet. Det førte til, at en række kaserne nu må lukke. Ingen skal være i tvivl om, at havde Det Konservative Folkepartis krav til et

nyt forsvarsbudget været resultatet, ja, så havde vi ikke skullet lukke så mange kaserne; flere kaserne var blevet bevaret. Man må give og tage.

Når det er sagt, vil jeg gerne udtrykke glæde over, at det er lykkedes at holde venstrefløjen uden for indflydelse på dansk forsvarspolitik. Et forsvarsforlig til venstre i Folketingssalen havde været en katastrofe for det danske forsvar. I stedet fik vi et godt forlig, hvor vi sikrede værnepligten og ordentlige forhold for reserven og hjemmeværnet. Vi har sikret meget store materiefornyelser, herunder dansk deltagelse i udviklingen af nye ubåde og nye kampfly, og vi har sikret ordentlige økonomiske forhold for forsvarret de kommende 5 år.

Også på en række andre områder er det lykkedes Det Konservative Folkeparti at skabe resultater ved indgåelse af forlig med andre. Finanslovforliget gav en række gode konservative resultater. Jeg kan blot nævne et par af de indrømmelser, vi lægger speciel vægt på som særlige konservative aftryk. Det drejer sig om behandlingsgarantien og dermed gennembrud for accepten af privathospitaler som et nødvendigt supplement til de offentlige, og det gælder fjernelsen af arbejdsmarkedsbidrag for virksomhederne fra år 2000. Vi var godt tilfredse med det resultat.

Men det er ikke det eneste. I foråret har vi indgået et godt forlig om Hovedstadens Udviklingsråd, som kan bidrage til en positiv udvikling i hele hovedstadsregionen. Vi har indgået et forlig om Det Kongelige Teater, hvor parterne har forpligtet hinanden på en aftale om, at nu skal der for første gang nogen sinde bygges et opera/musikhus her i landet. I samme ombæring lykkedes det os at sikre en pulje til kulturinvesteringer i den øvrige del af landet. Og ja, så har vi endelig i denne uge indgået et godt forsvarsforlig.

Ja, vi kan næsten ikke tillade os at være utilfredse. Jeg har kun nævnt nogle af de større resultater, men på en lang række mindre områder har vi også placeret solide konservative fingeraftryk i løbet af det forgangne folketingsår.

Alligevel er vores ambitionsniveau ikke indfriet, for der er lang vej igen. På mange strækninger møder vi den samme gamle socialdemokratiske beton, som vi altid har oplevet, ligesom vi møder en total mangel på vilje til at løse åbenlyse problemer.

Vi mangler f.eks. en reel vilje til at tage fat på de offentlige udgifter. Regeringen siger, at må-